

Arrest

nr. 55 775 van 9 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECONINCK, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 8 december 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 1 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 2 december 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger van Armeense origine en bent afkomstig uit Echmiadzin (Armenië). U woonde daar samen met uw echtgenoot H.(...) A.(...) (O.V. 6.542.452) en jullie kinderen. Ook de ouders van uw echtgenoot, H.(...) en J.(...) A.(...) (O.V. 6.542.474) woonden op hetzelfde adres.

Uw echtgenoot nam actief deel aan de politieke gebeurtenissen in Echmiadzin. Hij kende daardoor problemen met tegenstanders. Zo was hij enkele jaren geleden vertrouwenspersoon van Ervand Aghvanyan, toen deze zich kandidaat stelde bij de verkiezingen in Echmiadzin. Op de dag van de verkiezingen kreeg hij een conflict en werd hij meegenomen uit het kiesbureau. Hij werd weggevoerd, geslagen en er werd in zijn vinger gesneden. Hij moest in een ziekenhuis geopereerd worden. Hij kreeg daar bezoek van agenten van de politie van Echmiadzin, maar toen zij hoorden wie achter de aanval op uw echtgenoot zat, verscheurden ze zijn verklaringen. Daarna werd uw echtgenoot nog regelmatig lastig gevallen op zijn werkplaats op de markt. Dit gebeurde dan door de eigenaars van deze markt, die tegenstanders waren geweest van Aghvanyan.

Op 2 juni 2009 werd uw echtgenoot van thuis uit meegenomen door mensen in burger. Ze brachten hem naar het politiebureau, omdat ze hem nog enkele vragen wilden stellen. Hij werd daar geslagen en onder druk gezet, vermoedelijk omdat hij op 31 mei 2009 had geweigerd deel te nemen aan de verkiezingen in Jerevan. Na zijn vrijlating bleef hij gedurende meer dan een maand thuis. In juli 2009 moest hij worden opgenomen in het ziekenhuis, waar hij geopereerd werd.

Op 31 juli 2009 verliet u Armenië. U werd met uw echtgenoot, jullie drie kinderen en de ouders van uw echtgenoot met een minibus naar Shostka (Oekraïne) gebracht. Daar kwamen jullie op 4 augustus 2009 toe. Jullie konden er verblijven bij een kennis van uw echtgenoot, terwijl jullie verdere reis geregeld werd. Daartoe moesten jullie de paspoorten afgeven aan de smokkelaar. Op 6 december 2009 vertrokken jullie per minibus uit Shostka. Onderweg moesten jullie overstappen in een andere minibus, die jullie tot België voerde.

U diende op 8 december 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw geboorteakte en die van uw echtgenoot, de geboorteaktes van uw twee dochters en zoon en uw huwelijksakte. Uw echtgenoot toonde nog zijn rijbewijs, militair boekje en documenten die betrekking hebben op zijn werk, evenals medische attesten die in Armenië en België werden opgesteld.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten vanwege uw echtgenoot H.(...) A.(...) (O.V. 6.542.452). U verklaarde dat u vreesde voor zijn leven en de veiligheid van uw gezin.

U gaf uitdrukkelijk aan dat u zelf geen problemen heeft gekend in Armenië en dat uw leven daar niet bedreigd wordt. U verklaarde dat u nooit werd gearresteerd of vastgehouden. U werd nooit aangeklaagd of veroordeeld (vragenlijst CGVS p. 2, gehoorverslag CGVS p. 4-5). U gaf wel aan dat u toen u als leerkracht werkte, onder druk werd gezet om zich in te schrijven bij de politieke partij Hanrapetakan, hetgeen u weigerde. Ook andere personen werden daartoe aangemaand. U nam daarom ontslag op de school waar u werkte (CGVS p. 5). Dit vormde voor u echter geen aanleiding om uw land van herkomst te verlaten en kan bezwaarlijk worden geapprecieerd als een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal besloten werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kon worden toegekend, kan in uw hoofd evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen evenals een bespreking van de documenten die jullie voorlegden, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste, die als volgt luidt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging

omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cfr. slagen en bedreigingen vanwege de politie van Echmiadzin, opdat u uw klacht met betrekking tot frauduleuze praktijken bij de burgemeestersverkiezingen in Jerevan op 31 mei 2009 - meer bepaald het sturen van inwoners van Echmiadzin naar Jerevan om daar te stemmen - zou intrekken), hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet tegen.

Dit geldt in de eerste plaats met betrekking tot de voorgelegde medische attesten. Het attest dat op 29 juli 2009 werd opgesteld door een arts van het Armeense medisch centrum Arabkir, verwijst naar een operatie die u op 15 juli 2009 onderging en de daarbij horende hospitalisatie. U verklaarde dat deze operatie het gevolg was van de verwondingen die u begin juni 2009 had opgelopen door toedoen van de politie van Echmiadzin. Echter, hoewel in dit attest inderdaad verwezen wordt naar slagen, die u enkele maanden daarvoor had gekregen, waardoor pijn begonnen is; wordt nergens geduid waar of hoe u die slagen dan precies gekregen heeft. Bovendien wordt hier ook verwezen naar een ziektegeschiedenis, met klachten die terug gaan tot 1981. De attesten die op 6 en 11 juni 2007 werden opgesteld, zijn verslagen van onderzoeken van uw hart die u in Armenië onderging. U gaf ook zelf aan dat u tot aan uw vertrek in Armenië behandeld werd voor uw hartproblemen (CGVS p. 2). Ook in België wordt u hiervoor behandeld, zoals blijkt uit het attest dat op 11 maart 2010 werd opgesteld. Met betrekking tot de attesten die door dokter H. K.(...) werden opgesteld, dient te worden opgemerkt dat deze attesten, naar vorm, bestemd zijn voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Spijts deze vaststelling blijkt dat hetgeen in deze verslagen beschreven wordt, enkel op uw persoonlijk aangeven gebeurde. Het is dan ook niet bewezen dat de beschreven problematiek rechtstreeks gelinkt is aan de elementen waarop u uw asielaanvraag steunt. Beide attesten zijn dan ook niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen, met betrekking tot de actuele situatie in Armenië, kunnen weerleggen.

Voor zover de door u vermelde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, dient u zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote, de geboorteaktes van jullie drie kinderen, uw huwelijksakte, uw rijbewijs en militair boekje, evenals de attesten in verband met uw werk in Armenië, bevatten immers enkel persoonlijke identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Hierbij aansluitend dient er ook zwaar te worden getild aan de vaststelling dat u geen enkel begin van bewijs omtrent de klacht, en de indiening van deze klacht bij de HAK en het provinciale parket, voorlegt. U gaf aan dat u geen tijd had om bewijsmateriaal te verzamelen (CGVS p. 14), maar een dergelijke verklaring is weinig aannemelijk gezien u wel heel wat medische en identiteitsdocumenten voorlegt.

Verder verwees u in het kader van uw asielaanvraag nog naar problemen die u gekend zou hebben naar aanleiding van de burgemeestersverkiezingen, die op 16 oktober 2005 in Echmiadzin werden georganiseerd. U verklaarde dat u vertrouwenspersoon was voor één van de kandidaten, Ervand Aghvanyan, en als gevolg daarvan zowel voor, tijdens als na deze verkiezingen problemen kende. Dit ging dan van bedreigingen, pesterijen tot zelfs slagen en verwondingen (CGVS p. 8-11). Echter, er dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot uw activiteiten als vertrouwenspersoon of uw connectie met Ervand Aghvanyan. U legt ook geen enkel document voor dat uw operatie, die het gevolg zou zijn van een aanval op u op 16 oktober 2005, kan staven. Verder verklaarde u dat er bij deze verkiezingen slechts twee kandidaten waren, met name Ervand Aghvanyan en de latere winnaar Gagik Avagyan (CGVS p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er wel degelijk meerdere kandidaten waren. Immers, ook Avetiğ Danghyan en Susanna Harutyunyan deden mee aan deze verkiezingen. Het is dan ook merkwaardig dat u daar niet van op de hoogte zou zijn geweest, vanuit uw functie als vertrouwenspersoon. Hoe dan ook, vormde dit voor u geen aanleiding om uw land te verlaten en bescherming te zoeken in een derde land.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvragen van uw echtgenote N.(...) V.(...) (O.V. 6.542.452) en uw ouders H.(...) en J.(...) A.(...) (O.V. 6.542.474) besloten werd tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot H.A.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 55 774 van 9 februari 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot, H.A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dat verzoeker op dit moment zonder probleem kan terugkeren naar zijn land van herkomst gezien uit de stukken die hij voorlegt duidelijk blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Verzoeker oppert dat hij recht heeft op eerbied voor zijn gezinssituatie en dat aan hem, omdat hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Armenië, net zoals aan zijn overige gezinsleden asiel dient te worden verleend.

In een derde middel voert verzoeker wederom de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 3 van het EVRM op grond van zijn medische toestand die hij staaft met attesten die hij aan zijn verzoekschrift toevoegt.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 10 van het EVRM aangezien geen belang wordt gehecht aan de verkiezingsonregelmatigheden en dat verzoeker in Armenië de mond wordt gesnoerd, wat onwettig is in het licht van artikel 10 van het EVRM.

Verzoeker wijst de Raad er ten slotte in zijn vijfde middel op dat de Belgische staat de bijzondere opdracht heeft om verzoeker in het kader van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet juncto artikel 2 van het EVRM op te vangen omwille van zijn ernstige situatie die tot suïcidaliteit kan leiden.

2.2. De Raad wenst te benadrukken dat verzoeker, voor zover hij een beoordeling van zijn medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming beoogt, een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: "(...) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)". Hieruit blijkt overduidelijk dat verzoeker zich van de verkeerde procedure bedient om het adequaat karakter van de behandeling van

zijn medische problemen te laten beoordelen. Bijgevolg wordt de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet dienstig aangevoerd en kunnen in het kader van onderhavige procedure de medische attesten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt en de eventuele schending van artikel 2 en 3 van het EVRM die verzoeker daarop baseert, niet worden onderzocht.

2.3. Betreffende de ingeroepen schending van de artikelen 8 en 10 van het EVRM wijst de Raad erop dat verzoeker enerzijds de schending van zijn recht op gezinsleven niet dienstig kan aanvoeren tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (cf. RvS 30 september 2008, nr. 186.661) aangezien deze beslissing zijn recht op gezinsleven onverlet laat en verzoeker anderzijds niet aannemelijk maakt op welke wijze de beslissing van de commissaris-generaal een inbreuk zou kunnen uitmaken op zijn recht op vrijheid van meningsuiting zoals beschermd door artikel 10 van het EVRM. De Raad besluit dat de schending van de artikelen 8 en 10 van het EVRM in casu niet dienstig kan worden aangevoerd, al dan niet in combinatie met artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wat door verzoeker overigens geenszins nader wordt toegelicht.

Voor zover dienstig aangevoerd, zijn de middelen ongegrond.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker het betoog in zijn verzoekschrift geenszins betreft op de bestreden beslissing. Hierin vormt de vaststelling dat verzoeker geen actuele vrees voor vervolging in Armenië kan doen gelden het determinerend motief. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan worden gesteld dat er over bericht zou worden en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden (stuk 12, Landeninformatie, SRB Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen i.v.m. de presidentsverkiezingen van februari 2008). Verzoeker weerlegt deze informatie niet, noch brengt hij overtuigende en concrete bewijsstukken aan ter staving van zijn asielrelaas waardoor de Raad de motieven van de bestreden beslissing beaamt en overneemt.

2.5. Verzoeker levert geen concrete elementen aan die erop wijzen dat hij in aanmerking zou komen voor de subsidiaire bescherming. Gelet op de overige elementen waarop de Raad vermag acht te slaan, dringt zich de vaststelling op dat er in hoofde van verzoeker geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN